

Χώρας μας, με αποτέλεσμα να στερούμεθα των απαραίτητων πρώτων ύλων διά την τροφοδότησιν τῆς βιομηχανίας.

Ἡ Οικονομία τῆς Ἑλλάδος, ἄν. και κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον παρουσίασε μὴ ἄνοδον τοῦ δείκτου βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ἐν τούτοις δὲν ἀνεπτύχθη εἰς ἱκανοποιητικὸν βαθμὸν και τοῦτο λόγῳ τῆς κακῆς και ἀλογίστου οικονομικῆς πολιτικῆς, κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν κεφαλαίων ἐκ τῆς Ἀμερικανικῆς βοήθειας.

Τὰ ἐν λόγῳ κεφάλαια διετέθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἐπιχειρήσεις μὴ βιωσίμους, αἱ ὁποῖαι ἔχρῳκώπησαν μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ περιορισμοῦ τῶν εισαγωγῶν με συνέπειαν νὰ ἀπολεσθοῦν ἐπὶ μεγίστη ζημία τῆς Ἐθνικῆς Οικονομίας τῆς Χώρας. Ἐνῶ λοιπὸν ἡ Ἑλλάς θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχη ἤδη ἐξέλθῃ οικονομικῶς τῆς χορείας τῶν ὑποαναπτύκτων χωρῶν, ἐξακολουθεῖ, ἀτυχῶς ἀκόμη, νὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα μεταξύ ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν.

Προϋποθέσεις αἱ ὁποῖαι θὰ συνέβαλον εἰς τὴν αὐξησιν τῆς Βιομηχανικῆς παραγωγῆς και τὸν ἐκσυγχρονισμόν ταύτης θεωροῦνται αἱ ἀκόλουθοι :

1) Αὐξησις τῶν ἐπενδύσεων ἐξ ἔθνικῶν πόρων, ἰδιωτικῶν και κρατικῶν, ὡς και ἐκ τῆς εισροῆς ξένων κεφαλαίων.

2) Ἐμπλουτισμὸς τῶν ἐγκαταστάσεων δι' ἀρτίου και συγχρονισμένου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

3) Πλασιώσις τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ καταλλήλου ἐργατοτεχνικοῦ και ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, ὡς και ἡ κατάλληλος ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις τούτων, βάσει τῶν νεωτέρων μεθόδων παραγωγῆς και ἐμπορίας.

Ἡ ἔλλειψις τῶν βασικῶν ὡς ἄνω παραγόντων συνιστᾷ τὴν αἰτίαν ὡστε πολλὰ βιομηχανικὰ ἐπιχειρήσεις νὰ μὴ εἶναι ἱκαναὶ ἄνευ δασμολογικῆς προστασίας νὰ ἀνθίστανται εἰς τὸν ἐξωτερικὸν ἀνταγωνισμόν λόγῳ τοῦ ὑψηλοῦ κόστους παραγωγῆς.

Τοῦτο ἰσχύει δι' ὅλας σχεδὸν τὰς Βιομηχανικὰς Ἐπιχειρήσεις, ἐξαιρέσει τινῶν ὡς ἡ «ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ», ἡ ὁποία ἐπέτυχε χάρις εἰς τὰς ἀρτίας νέας ἐγκαταστάσεις και τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν, νὰ ἐπιβληθῇ οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγοράν, ἀλλὰ και εἰς τὰς ἀγοράς τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐνθα σήμερον ἀναλίσκει μεγάλας ποσότητας τῶν προϊόντων τῆς.

Εἰς τοῦτο βέβαια συνέβαλε και ἡ παραγωγή ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν ἀναγκαιουσῶν βασικῶν πρώτων ὑλών.

Διὰ νὰ δύνανται νὰ διατεθοῦν ἑλληνικὰ προϊόντα εὐχερῶς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, θὰ ἔ-

δει προηγουμένως αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις νὰ συγχρονισθοῦν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ συγχρονισθῇ ἡ Ἑλλάς τεχνικῶς και εἰς τὰ τεχνολογικὰ διεθνή ἐπίπεδα ἀπαιτεῖται ἡ ὑπαρξίς τῶν ἀναγκαιούτων κεφαλαίων, ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἑποίων νὰ γίνεται βάσει ἐθνικοῦ προγράμματος και με ἀντικειμενικὰ κριτήρια.

Αἱ χορηγήσεις δέον νὰ γίνωνται με ἴσων χαμηλῶν ἐπιτόκιοι, ἐπίσης νὰ ἐνισχυθῇ πλήρως ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀποταμιεύοντος κοινού, οὕτως ὡστε ὅλα τὰ κεφάλαια τὰ εὐρискόμενα εἰς χεῖρας τῶν ἰδιωτῶν νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν παραγωγήν.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει λάβει ἤδη μέτρα τινὰ κατατείνοντα εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ.

Ἀλλὰ θὰ πρέπει και οἱ ἰδιῶται τῆς Χώρας μας, ἐκτιμῶντες τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως και τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῶν, νὰ βοηθήσουν τὴν Κυβερνητικὴν Προσπάθειαν πρὸς ἐξυγίανσιν τῆς σοβαρῆς νοσοῦσης οικονομίας εἰς τὸν βιομηχανικὸν παραγωγικὸν τομέα.

ὑπὸ τὰς ὑφισταμένους ὅθεν συνθήκας ἡ εἰσδοδὸς τῆς Χώρας μας εἰς τὴν κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀγοράν καθίσταται ἀσύμφορος διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οικονομίαν τῆς Χώρας μας.

Διότι ἀντίθετος ἀπόφασις λόγῳ τῶν ὑφισταμένων δυσχερειῶν, ὅθι εἶχεν διεθρίας οικονομικὰς συνεπειὰς ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία διατηρεῖται σήμερον χάρις εἰς τοὺς προστατευτικούς δασμοὺς.

Ἡ πλήρης ἐναξίς τῆς Χώρας μας εἰς τὴν κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀγοράν δέον νὰ γίνῃ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς 10ετίας και σταδιακῶς, ἵνα ἐν τῷ μεταξύ ἐπιτευχθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι ἀναδιαρθρώσεις και ἐκσυγχρονισμοὶ εἰς τὸν ἐν λόγῳ τομέα τῆς Οικονομίας.

Διότι ἄλλως, ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία θὰ σωρῶθι ἀπὸ τὸν σίφωνα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἰσχυρῶν βιομηχανικῶν συγχροτημάτων τῶν συναδέλφων ἐν τῇ κοινῇ ἀγορᾷ χωρῶν με συνέπειαν τὴν δημιουργίαν μεγάλου κοινωνικοῦ και οικονομικοῦ ὄλου.

Ἐκτός ἄν ἐπέλθῃ συμφωνία μετὰ τῶν λοιπῶν Κρατῶν-μελῶν ν' ἀποδεχθοῦν ταῦτα τὴν εἰσοδὸν μας μόνον δι' ὀρισμένα προϊόντα χαμηλοῦ κόστους, τῶν ὁποίων αἱ τιμαὶ εὐρίσκονται εἰς διεθνή ἐπίπεδα, διὰ τὰ ὁποῖα (προϊόντα) δύνανται νὰ ἀρθῶν οἱ προστατευτικοὶ δασμοὶ, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἢ ὑποχώρησις τῶν προστατευτικῶν δασμῶν νὰ γίνεται σταδιακῶς και ἐφ' ὅσον αἱ τιμαὶ τούτων προσεγγίσουν τὰ διεθνή ἐπίπεδα.

ΕΥΣΤΑΘ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ